

**ΟΜΙΛΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΑΤΡΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ
ΣΤΗΝ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ-ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΠΑΛΑΙΩΝ
ΠΑΤΡΩΝ ΓΕΡΜΑΝΟΥ.**

13.6.2021.

Καθώς ὑποκλινόμεθα σήμερα μπροστά στον ἀτίμητο θησαυρό, στά ἡρώϊκά καί ἔνδοξα τοῦ Παλαιῶν Πατρῶν Ὅστέα καί τόν λαμπρόν καί ἀνεπανάληπτον ἡμῶν Ἱεράρχη μακαρίζομε, ἐπιτακτικόν τό χρέος αἰσθανόμεθα, τάς εὐχαριστίας, νά ἐκφράσωμε, πρὸς Ὑμᾶς ἀγιώτατοι ἀδελφοί Ἀρχιερεῖς, οἱ ὅποιοι ἐκάματε τόν κόπον νά ἔλθετε στήν Ἀποστολική καί περιάκουστη τῶν Πατρῶν πόλη καί Μητρόπολη διὰ νά τιμήσωμε τῆς Ἑλλάδος τό μέγα κλέος, τόν κλεινόν καί ἔνδοξον Ἱεράρχην, τόν Ἐθνεγέρτην Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανό.

Εὐγνωμόνως εὐχαριστοῦμε τόν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερώνυμον καί τήν Ἱεράν Σύνοδον, διὰ τήν ἀπόφασιν νά πραγματοποιηθῇ καί αὕτη ἡ ἐκδήλωσις στό πλαίσιο τῶν ἑορτασμῶν διὰ τήν συμπλήρωσιν τῶν 200 ἐτῶν ἀπό τήν Ἐπανάσταση τοῦ 1821. Εὐχαριστοῦμε τόν Ἐκπρόσωπον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καί τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου, Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Νέας Ἰωνίας καί Φιλαδελφείας κ. Γαβριήλ, τόν Σεβασμιώτατον Ἅγιον Δημητριάδος καί Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνάτιον, ὁ ὁποῖος ὡς Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτιστικῆς ταυτότητος εἶχε ἀναλάβει τήν εὐθύνη καί τό βάρος τῶν Συνεδρίων κατ' ἔτος καί τῆς ἐκδόσεως τῶν τόμων, ὡς καί τήν ὅλην εὐθύνη μετά τῶν Συνεργατῶν του, διὰ τήν κατάρτιση τοῦ προγράμματος τῶν ἑορτασμῶν, ὡς καί τόν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμ. π. Βαρθολομαῖον Ἀντωνίου, Γραμματέα τῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτιστικῆς ταυτότητος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἰδιαιτέρως, διὰ μίαν εἰσέτι φοράν, εὐχαριστῶ τόν σεμνόν καί λόγιον, τόν φίλτατον Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως κ. Ἱερεμίαν, τόν ὁποῖον ἐκπροσωπεῖ ὁ κατά πάντα ἄξιος καί δραστήριος Πρωτοσύγκελλός του, π. Ἰάκωβος Κανάκης καί τά μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱστορικῆς Βιβλιοθήκης τῆς Δημητσάνης, τήν ὑπεύθυνη τῆς Βιβλιοθήκης καί τοὺς

συνεργάτας της, τόν κ. Δήμαρχον Γορτυνίας, κ. Ευστάθιον Κουῆλη, τήν Πρόεδρο τῆς Τοπικῆς Κοινότητος Δημητσάνης, τόν Πρόεδρον καί τά Μέλη τῆς Ἀδελφότητος Δημητσανιτῶν, τό Ὑπουργεῖο Ἐθνικῆς Ἀμύνης καί τούς Διοικητάς Τριπόλεως καί Πατρῶν, τήν Ἑλληνική Ἀστυνομία καί ὅλους ὅσοι συνείργησαν διά νά ἔχωμε αὐτή τή χαρά καί εὐλογία τῶν λαμπρῶν ἑορτασμῶν μέ τήν παρουσία καί σωματικῶς τοῦ μεγάλου Ἐθνεγέρτου, τούς τοπικούς Ἀρχοντας, τόν Ἱερόν Κλήρον καί τόν εὐσεβῆ Πατραϊκό Λαό.

Ἀλλά καί στοχασμόν νά ποιήσωμε καί ἕως τίς ἐσχατιές τοῦ σύμπαντος νά διακηρύξωμε, τί εἶναι αὐτός ὁ τόπος καί ποιὰ ἡ ταυτότητα αὐτῆς τῆς χώρας, τήν ὁποίαν ἑμεῖς ὡς ἐπὶ γῆς παροικίαν ἔχομεν.

Αὐτός ὁ τόπος, εἶναι ἄλλος οὐρανός, εἶναι ὅλος φῶς, εἶναι δόξα, εἶναι χάρις καί κλέος.

Ἡ Ἑλλάδα εἶναι ἡ Πατρίδα μας, στῆς ὁποίας τή γῇ,
ἔχει ὁμορφιά καί χάρι,
τό ταπεινότερο δεντρί
τό πιό φτωχό χορτάρι.

Κί' ἂν κάποιοι σπεύσουν νά μᾶς ποῦν ὅτι τά ὑψηλά φρονοῦμε γιά τήν χώρα μας, θά τοὺς ἀποδείξωμε, μέ μάρτυρα τόν οὐρανό, τὰστρα καί τοὺς ἀγγέλους, ὅτι ὅποια γλῶσσα καί ἂν χρησιμοποιοῦσωμε καί ὅποιοι λόγοι ἀπό τό ἔρκος τῶν ὀδόντων μας καί ἂν ἐξέλθουν εἶναι φτωχοί καί λίγοι τήν ἀλήθεια νά ἀποδώσουν καί τήν δόξα νά ὁμολογήσουν.

Εἶναι λίγοι καί μικροί οἱ λόγοι μας, τήν ἀπαστράπτουσα χάρι καί τήν ἱστορία τήν αἵματογραμμένη νά χαρακτηρίσουν, ἡ ὁποία εἶναι στά οὐράνια βιβλία, χρυσέοις γράμμασι, κατακεχωρημένη.

Τούτη ἡ γῇ ἀπό αἰῶνες, ἢ τί λέγω ἀπό χιλιετίες, σκλαβιάς ζυγὸ δέν ἀνέχτηκε. Τούτη ἡ χώρα, μάνα τῆς ἐλευθερίας γνωρίστηκε, ἀφοῦ ἐλεύθερο ἐπλασε ὁ Θεός τόν ἄνθρωπο.

Τοῦτος ὁ τόπος πρῶτος τήν Ἀλήθεια ἀγάπησε καί τόν Ἰησοῦν Χριστό στήν καρδιά του ἔκλεισε.

Τούτη τή γῇ τήν πάτησαν καί τήν περπάτησαν πόδια εὐλογημένα καί τήν καλλιέργησαν χέρια ἁγιασμένα. Τήν πότισαν μέ δάκρυ καί μέ αἷμα ἥρωες καί μάρτυρες γιά τήν πίστη στόν ἀληθινό Θεό καί τήν ἐλευθερία.

Σ' αὐτά τά χώματα ἀνθισαν ἀνθη εὐωδέστατα γιατί, τά φύτεψαν καί τά πότισαν μέ τό δάκρυ, τόν ἰδρῶτα καί τό αἷμα τους, ζηλωτές σάν τό Γερμανό καί πλειάδα Ἱεραρχῶν, καί ἄλλων Κληρικῶν καί λεβεντόψυχων ἀγωνιστῶν, πού στάθηκαν πύργοι ἄσειστοι καί ἀντεξαν στά ἀνεμοβόρια καί τίς ἀστραπές.

Αὐτή ἡ χώρα ἀντεξε σκλαβιές καί καταφρόνιες, γιατί τά παιδιά της, ποτέ δέν ἔσκυψαν τό κεφάλι, δέν λύγισαν τή ράχη τους, δέν κιότεψαν, δέν παραδόθηκαν, ἀλλά ὅταν χρειάστηκε μαρτυρικά στά ὕψη ἀνέβηκαν γιά νά στεφανωθοῦν ἀπό τοὺς ἀγγέλους καί νά λάμπουν στό οὐράνιο στερέωμα.

Τούτη ἡ Πατρίδα, στάθηκε ἀνάχωμα, ὥστε οἱ βάρβαροι πέρα ἀπ' αὐτή νά μή περάσουν.

Αὐτή ἡ Πατρίδα θυσιάστηκε, ὥστε ἡ Δύση νά μή γνωρίση τοὺς σταυρούς, τίς κρεμάλες, τοὺς ἀνασκολοπισμούς, τοὺς βιασμούς, τίς φυλακές, τό παιδομάζωμα, τά σκλαβοπάζαρα καί τά χαρέμια. Δυστυχῶς ποτέ δέ τῆς τό ἀναγνώρισαν.

Σ' αὐτήν τήν πατρίδα ὁποιο λιθάρι καί νά σηκώσης, θά βρῇς, ἁγιασμένα κόκκαλα, ἀπό τά παληά μέχρι καί σήμερα.

Αὐτή ἡ Πατρίδα, εἶναι ἐκείνη πού ἀπέδειξε ὅτι ὅταν ἔχης, ρίζες βαθιές, ἰδανικά, ἀξίες, ἀντέχεις, «ἀνθεῖς καί φέρνεις κι ἄλλο».

Ἀλήθεια, ποιός ἄλλος Λαός θά διατηροῦσε τήν ταυτότητά του τόσοις αἰῶνες, μέσα ἀπό φρικτή καταπίεση καί καταφρόνια,. Οὔτε 10 χρόνια, ἄλλη φυλή δέν θ' ἀντεχε μέσα ἀπό τέτοια βασανιστήρια.

Καί κράτησε καί ἀντεξε, νίκησε καί δοξάστηκε γιατί εἶχε Γρηγορίους καί Γερμανούς καί Κολοκοτρώνηδες καί Νικηταράδες καί Λόντους καί Ζαΐμηδες καί Πετιμεζάδες, Καρατζάδες καί Γιαννιάδες. Γιατί εἶχε ἀγωνιστές Καλογέρους καί Παπάδες. Γιατί εἶχε Ἀγία Λαύρα καί Μέγα Σπήλαιο καί Λάβαρο τοῦ 21 καί τόλμη καί θάρρος καί ἀπόφαση ἢ γιά τήν νίκη ἢ τή θανή. Γιατί εἶχε Κρυφό Σχολειό πού θέριεψε μέσα στίς Ἐκκλησιές καί τά Μοναστήρια καί κάτω ἀπό τό τρεμάμενο, τοῦ καντηλιοῦ τό φῶς, τοῦ σκλάβου τήν ἀποσταμένη ἐλπίδα.

Γι' αὐτό στεκόμαστε σήμερα μπροστά στοῦ Γερμανοῦ τά Λεῖψανα. Γι' αὐτό τόν τιμᾶμε καί μαζί του ὅλους ὅσοι τόσοις αἰῶνες στάθηκαν τῆς πίστεως καί τῆς λευτεριᾶς οἱ φάροι.

Γιά νά ποῦμε καί νά διακηρύξωμε, ὅτι εἶναι ὅλοι αὐτοί ἐδῶ παρόντες, φύλακες τῆς ζωῆς μας καί τῆς γῆς τῶν παιδιῶν τους. Ὅτι εἴμαστε ὅλοι ἐδῶ μαζί τους, ὑπερασπιστές τῆς παρακαταθήκης πού ἐκεῖνοι μᾶς παρέδωκαν. Κανείς δέν λείπει ἀπό αὐτό τῆς γιορτῆς τό ἅγιο προσκλητήρι.

Μόνο ἐκεῖνοι λείπουν, πού ἔμειναν πίσω, μέσα στό σκοτάδι καί τῆς ἀγνωσίας τόν γνόφο καί ἄφησαν τό φωτοστέφανο πού τοὺς ἐτοίμασαν οἱ μάρτυρες νά τόν μαδήσουν, ὅσοι τήν δόξα ἐμίσησαν καί τήν πατρίδα μας ἠθέλησαν πεσμένη. Καί σύρθηκαν σέ ξένα ἄρματα δεμένοι καί σέ ξένα παζάρια πουλημένοι, ἀκολουθώντας τά βήματα ὧσων στό διάβα τῶν αἰώνων τήν πατρίδα λησμόνησαν καί στή μάνα τους τήν Ἑλλάδα ἀσέβησαν.

Χαιρέκακα οἱ ξένοι ἀπέναντι σ' ὅλους αὐτούς ἐστάθηκαν καί τοὺς εἶπαν: «**Ἄφου τήν μάνα σας προδώσατε, πῶς ἐμεῖς θά θέλατε νά σᾶς τιμᾶμε καί στά σοβαρά νά σᾶς μετρᾶμε**».

Συγχώρεσέ τους Γερμανέ. Οὐ γάρ οἶδασι οἱ ἄνομοι τί ἀδίκως ἐπραξάν.

Κι ἂν τοὺς τάφους δέν προσκύνησαν, κι ἂν τήν ἱστορία, φθόνῳ κινούμενοι, ἀπέκρυσαν καί τήν γλῶσσα τήν ἀλλοίωσαν, ὅμως οἱ καρδιές ἔχουν τήν δική τους λογική καί ἡ μοῦσα μέσα ἀπό τοῦ νεοέλληνα στιχουργοῦ τό στόμα πανηγυρικά τοὺς διαψεύδει.

Τήν Ρωμηοσύνη μή τήν κλαῖς
ἐκεῖ πού πάει νά σκύψη
Νά τη πετιέται ἀπο' ξαρχῆς
κ' ἀντρεύει καί θεριεύει
Καί καμακώνει τό θεριό
Μέ τό καμάκι τοῦ ἡλίου.

Ἀπό τίς ἀλησμόνητες Πατρίδες μέχρι τόν τελευταῖο οἰκισμό τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος, ἀκούεται μυριόστημη ἡ ἀλήθεια.

«Ἡ Ρωμηοσύνη ἔν φυλῇ
συνότζιαίρη τοῦ κόσμου,
κανέννας δέν εὐρέθηκε
γιά νά τήν ἱξηλείψη
κανέννας, γιατί σκέπει την
πού τᾶ' ψη ὁ Θεός μου.
Ἡ Ρωμηοσύνη ἐν νά χαθῇ,

ὄντας ὁ κόσμος λείψῃ.»
Αἰωνία Σου ἡ μνήμη μεγάλε Ἱεράρχα τῶν Πατρῶν,
ἐθνεγέρτα Γερμανέ.